

Spisi Krištofa Šmida IV. in V. zvezek, v 8, prvi ima 51, drugi 80 str. Tiskal in založil J. Krajec v Novem Mestu 1883. Cena posamičnim zvezkom mehko vezanim po 30, trdo vezanim po 40, lično v platno vezanim po 70 kr. IV. zvezek obseza povesti Kanarček, Kresnica, Kapelica v gozdu. Vse tri je poslovenil p. Hugolin Sattner; V. zvezek pa priobčuje povesti Slavček in Nema deklica v prevodu p. Florentina Hrovata. Priporočamo to zbirko vsem šolskim knjižnicam in vsem slovenskim rodbinam. Šmidove povesti so naši mladini še vedno izvrstno berilo!

Postava od dne 29. aprila 1873. l., potem od 9. marcija 1879. l. in od 2. maja 1883 l., (t. j. šolski zakon) se dobiva pri R. Milici v Ljubljani v posamičnih iztisih po 5, vsi trije zakoni skupaj trdo vezani pa po 15 kr.

Slovenske muzikalije. Prišla je na svetlo skladba: Šolska mladina o šeststoletnici presvetle cesarske rodovine Habsburške na Kranjskem. Besede A. Praprotnika; uglasbil L. Belar. Natisnil in založil R. Milic v Ljubljani 1883, iztis po 4 kr., 100 iztisov po 3 gld. 50 kr. — Dalje: Kranjska z Avstrijo. Slovenska himna v slavo šeststoletni zvezi vojvodine Kranjske s presvetlo hišo Habsburško. Besede M. Markiča uglasbil Ant. Förster, založil R. Milic, iztis z „Avstrijsko himno“ vred po 5 kr., 100 iztisov po 4 gld.

G. Janez Wolf, znani naš slikar slovenski je ravno kar na vnanjem zidu stolne cerkve sv. Nikolaja v Ljubljani zvršil al fresco sliko Marijinega oznanjenja na mestu, kjer je l. 1703. jednako podobo naslikal slavni Julij Quaglio, čigar freske se še vidijo v stolni cerkvi. G. Wolf je svojo sliko tako umetniški dovršeno po Quaglijevi ponaredil, da smo čuli nekega umetnostnega znalca trditi: „Tukaj nihče ne bode pogrešal — Quaglija.“

Preširnov spomenik na Bledu. Po naporu g. dr. Alfonza Mošeta je literarno-zabavni klub v Ljubljani Preširnu postavil mal spomenik na Bledu. Spomenik, 2^m 25^{cm} visoka piramida od repentaborskega marmorja, bode stal na farovškem svetu v rogovili, kjer se cesta držeča okoli jezera, loči od ceste, ki drži v Grad. Spomenik ima ta napis:

Preširnu

literarno-zabavni klub v Ljubljani.

1883.

Na desni strani:

*Vremena bodo Kranjcem se zjasnile,
Jim milše zvezde kakor zdaj sijale.*

Na levi strani:

*Dežela kranjska nima lepš'ga kraja
Ko je z okol'co ta, podoba raja.*

Zadaj:

Narveč svetá otrokom sliši Slave!

Spomenik je prav lično naredil g. kamenár V. Čamernik in okrog njega bode g. Ermacora napravil lepe nasade. Odkril se bode slovesno, a z ozirom na veliko patrijotično slavnost meseca julija brez posebnega šuma dné 9. t. m.

Do zdaj neznana knjiga Trubarjeva se je našla letošnjo pomlad v vseučiliški knjižnici v Gradci. Naslov jej je CATEHISMVS SDVEIMA ISLAGAMA. ENA PRIDIGA OD STAROSTi te praeue inu kriue Vere, Kerstzhouane, Mashouane, zhestzhena tih Suetnikou, od Cerkounih inu domazhih Boshyh slushbi, Is S.

Pifma, starih Cronik inu Vuzhenikov vkupe sbrana. Ta mahina Agenda, Otrozhie Molitue, skufi Primosha Truberia. 1. Pet. 3. Sitis parati ad respondendum cui libet petenti rationem eius spei, quae in vobis est. Catechismus mit deß Herrn Brentij vnd M. C. Bischers auflegung, ein Predig vom Ursprung vnd Alter deß rechten vnd falschen Glaubens vnd Gottesdienits. Die Haupttaffel, vnd die kleine Agenda. V TIBINGI, M. D. LXXV.

Te knjige Trubarjeve do zdaj ni omenjala še nobena bibliografija in da sploh nihče ni znal zánjo, uzrok je deloma tudi ta, da v graški vseučiliški biblioteki med starimi knjigami ležeč ni bila zapisana v nobenem katalogu. Zdaj ima signaturo 115/97 G. Natisnena je lepo, na čednem papirji ter šteje v osmerki 532 strani. Ne gledé na to, da je ta knjiga kakor sploh vsak spis Trubarjev, silno imenitna v jezikovnem oziru, prezanimljiva je tudi za tega delj, ker nam Trubar v nemškem predgovoru pripoveduje o do zdaj po polnem neznanem katoliškem pisatelji slovenskem, pišoč, da so l. 1574. „in Windischer Sprach“ izdali jezuitje „ein newen Jesuitischen Catechismum“ pod naslovom: „Compendium Catechismi Catholici in Slaonica lingua, per Quaestiones, in gratiam Catholicę iuuentutis propositum. Per fratrem Leonhardum Pacheneckerum, professum ac Sacerdotem coenobij Victoriensis almi Cistiriensis ordinis, Graecij Styrię Metropoli, apud Zachariam Barthschium, Anno 1574. To tedaj bi bila prva tiskana katoliška knjiga slovenska in prvi katoliški pisatelj slovenski! — Pod slovenskim predgovorom se Trubar podpisuje: „Primosh Trubar, Rastzhizher, Crainez“. Tudi interesantne biografične črtice nam Trubar podaje v tej knjigi; tako n. pr. piše na 267. strani: „Mui Ozha, kadar ie na Rashici S. Jerneia zehmoshter bil, ie bil puftil to Cerkou vfo enimu Crouashkimu Malariu malati. Ta ie tim Suetnikom, fufeb tim Jogrom velike brade inu Mostazhe po Tursku inu Crouashku namalal. Natu fo vtim 1528. leitu, ty Turki prishli, to Cerkou feshgali inu S. Jernea Pilda vkori, kir nei mogel fgoreti, roke odbili, Ozhi isteknili, inu tu Malane ie vfe prozh palu, timu Malariu, ie bil mui Ozha dal, duaiffeti Vogerskih Slatih. Te ifte bi bil bule nalushil, de bi bil ene shtiri Voli kupel, inu tim bofim fofedom dal, de bi shnimi bili Orali, fuie Otroke shiuili.“ V „Regishtru“ na 525. strani pa čitamo: „Truberieu Ozha Mihel Truber Zimmermann malnar, ie S. Jerneia Cerkou na Raftfizhi nepridnu puftil malati.“ Toliko za danes o tej krasni bibliografični najdbi. Prihodnjič obširneje.

Prilog k slovenski bibliografiji. Passion, to je, popisovanje terpenja Jesusa Kristusa gospoda nashiga koker je taistega Sveti Mateush evangelist popisau. Katiri fe poje na Zvetno Nedello. V Terstu 1805. V Ceffarfki Kralevfki Prefrajani Stifkarnizi Poglavarfki. 12°, 12 str. Tak naslov ima knjižica, nahajajoča se v biblioteki osrednjega semenišča goriškega, vezana z drugimi nemškimi in nekaterimi hrvaškimi brošuricami vred. V Šafařikovi „Geschichte der slovenischen Literatur“ se ne nahaja, tedaj gotovo tudi pisatelj zgodovine Čop ni vedel za njo, ker drugače navaja vsako še tako majhno knjižico. Pravopis je tukaj prava zmešnjava, posebno sikavce in šumevce prestavljalec meša med seboj. Tako mu je za s: f s, ali fs; za š piše: fh, fsh; za z: s in f; za ž: sh; za naš sedanji c ima on: z, in za č: zh. Besede piše v sredi stavka z veliko ali malo začetno črko, n. pr. krifhan, krishan in Krifhan; tudi drugih